

1872. **Swensk** № 24.
författnings-Samling.

(Uppläses från predikstolen.)

Kongl. Maj:t:s Nådiga Kungörelse,
angående en emellan Kongl. Svenska Regeringen å ena samt Kejsersliga Rysska
Regeringen å andra sidan träffad öfwerenskommelje i fråga om fiskets bedrif-
vande i Tornéå elfs fiskeområde;

Giswen Stockholms Slott den 10 Mai 1872.

Vi CARL, med Guds Nåde, Sveriges, Norges, Götes och
Wendes Konung, göре weterligt: att i enlighet med träffad öfwerens-
kommelje emellan Kongl. Svenska Regeringen å ena samt Kejsersliga Rysska
Regeringen å andra sidan skola till efterrättelse gälla följande

Stadgar

för fiskets bedrifvande inom Tornéå elfs fiskeområde.

För idkande af fiske inom Tornéå elfs fiskeområde shall till efterrättelse gälla,
hwad här nedan finnes stadgadt:

§ 1.

Omförmälda område innesattar ej mindre Torneå och Muonio elswar samt de i dem utflytande strömdrag, så långt lax, taimen eller annorlunda benämnd fisk af laxsläget i hvarje af berörde elswar och strömdrag bewisligen uppstiger, än åfwen allt vattnet i skärgården utanför Torneå elfs mynning inom Swenska och Finnska Neder Torneå socknar; dock skola nedan angifne stadganden icke tillämpas på Kälaamo och Ruottala byamåns privilegierade, vid Kemi elfs utlopp, på gränsen mellan Finnska Neder Torneå och Kemi socknar belägna lappata, benämnd "Kaakamontie-menpato".

§ 2.

Fiske efter lax, taimen eller annorlunda benämnd fisk af laxsläget ware förbjudet från och med den 1 September till deß tisen om våren bortgått; och må fördensfull under sagda fridlysningstid för fångst af sådan fisk affedd redskap af hwad namn och beskaffenhet som helst icke i fiskewatten qvarlemnas, än mindre utsättas eller annorledes begagnas.

Angel af förutnämnda fiskflag, som håller i längd mindre än åtta decimaltum tre och en tredjedels linier (10 werftum) må icke under någon tid af året metas eller annorlunda uppsätsliga fångas.

§ 3.

Den tid, hvarunder fiske efter lax, taimen eller annorlunda benämnd fisk af laxsläget är förbjudet, må sådan fisk icke till salu utbjudas, köpas, mottagas eller från ort till annan försyas, så framt ej lagligen visas kan, att densamma blifvit fångad under tillåten tid eller på annat lofligt sätt förvärfwad. Fiskangel af nämnda flag, som håller i längd mindre än åtta decimaltum tre och en tredjedels linier (10 werftum), må icke under någon tid af året till salu utbjudas, köpas, emottagas eller från ort till annan försyas.

§ 4.

Under den fridlysningstid, hvarom i § 2 säges, må fiskfiske i elswarne icke utöfwas med annan redskap än häf och näf.

Såkallad kolknot eller knutet må, äfwen då fiske efter lax, taimen eller annorlunda benämnd fisk af laxslägret tillåtet är, i elswarne begagnas endast under världen intill deß fångsten i Kronans enksilda, på arrende upplåtna, fasta fiskeverk eller såkallade pator börjat.

§ 5.

Ljusstring ware alldeles förbjuden. Den som i fiskevatten anträffas, farande med ljusstereld eller ejest utrustad för ljusstring, skall anses och straffas såsom den, der ljusstring föröfvat.

§ 6.

Mastorna i fiskeredskap, bundne af garn, så icke vara finare än att affståndet från knut till knut utgör å redskap, afferdt för fångst af lax, taimen eller annorlunda benämnd fisk af laxslägret, två decimaltum fem linier (3 werktum) och å redskap, afferdt för fiskfiske, en decimaltum fem tolftedels linie (1½ werktum).

§ 7.

Af garn bundet redskap, som vid strandfiske efter aborre, gös, braren, mört, gädda, lake, id och harr må användas, får icke vara försedt med flere än tio hwarf eller maststolpar på en fots nätlängd.

§ 8.

För fångst af nors, sillöja eller muikku, stäm eller seipi, löja och strömming må på stället, hwarest sådant fiske hittills bedrifwits, fortfarande användas redskap

af garn med sådan maskstorlek, som för ändamålet är behöflig. Likaledes må fiske af nejonögon i forsar framgent bedrifwas å tid och på sätt hittills warit vanligt.

§ 9.

Alla för fångst af lax, taimen eller amorlunda benämnd fiske af laxsläget samt sifl assedda fasta fiskewerk eller så kallade pator skola den 1 September hvarje år öppnas för fiskens fria genomfart. De wid patorna begagnade stängselgarn jemte allt till stängsel användt tråvirke (på finska benämndt "sarjat" eller "varbut") höra sednast den 5 i nämnde månad vara ur vattnet upptagne; dock att patornas fasta så kallade hufwudpålar ("bastavajat") få qvarstå tills elswen blifvit isbelagd, då jemväl berörda pålar äfwensom alla till patubyggnaden använda stenar böra å land uppläggas.

Försumma innehafware af pata att inom förestriphen tid fullgöra hwad ovan är wordet stadgadt; hafwe allmän åktagare eller fiskeritillsynsman, der sådan är tillfatt, wåld att låta det försummade arbetet werkställa för lega, hvilken i laga ordning må tagas ut hos honom, som tredfkas.

§ 10.

Hvar som bryter emot hwad i denna stadga blifvit förbjudet eller eftersätter hwad deri är wordet anbefaldt, straffas med böter från och med tjugu riksdaler till och med femtio riksdaler riksmynt.

Till enahanda answar wäre den förfallen, som wid upptägning af patubyggnad utlästar sten i vattnet. Begagnande för fiske af redskap, som förbjudet är, äfwensom idkande under fridlysningstid af sådant fiske, som derunder är inställd, medföre, utom bötesanwarz, jemväl förlust af redskap och fångst.

Fisk jemte yngel af nämnde slag, som emot stadgandet i § 3 till salu utbjudes, köpes, emottages eller från ort till annan förslas, wäre vid förverklađ.

§ 11.

Allmän ållagare och fiskeri-tillsyningsman, der sådan är tillstätt, tillhöre att beifra öfwerträdelser af de i denna stadga till allmänt gagn gifne föreskrifter och njuta de enahända hägt och witsörd, som enligt lag och särskilda författningar tillkännita dem, hvilka Konungens, Desz embetsmåns eller Rättens ärenden gå.

I öfrigt ware enhvar berättigad att dylika öfwerträdelser åtala.

§ 12.

Anträffar allmän ållagare, fiskeri-tillsyningsman eller fiskedelegare å har gerning den, som under fridlysningstid idkar olofligt fiske eller vid fiske begagnar redskap af förbjuden beskaffenhet; hafwe wåld att från honom taga, utom den fångade fisken, jemwäl fiskeredskap och detsamma behålla, till des Domstolen sig utlätit.

Allmän ållagare och fiskeri-tillsyningsman ware ock berättigad att, der något enligt denna stadga förbjudet eller eljest olofligt fiskeredskap anträffas i fiskevatten, båt, öppen sjöbod eller annorstädes i närheten af fiskevatten, taga samma redskap i beslag.

§ 13.

De för fiskerierna och fiskodlingen anställda tjenstemän ega öfwervala, att de i denna stadga meddelade föreskrifter warda esterlefde. Såwäl de, som fiskeri-tillsyningsmän jemte allmän ållagare ege ock att affyna all inom fiskeområdet i bruk varande redskap; åswensom att, der till förekommande af notars användning under förbjuden tid försegling finnes nödig, sådan å desamma anbringa.

§ 14.

Konungens Befallningshafswande i Norrbottens län, åswensom Guvernören i Uleåborgs län må, dereft fiskfångst under förbjuden tid för wetenskapligt ändamål

eller för fiskodlings utförande ifrågasättas, dertill lempa tillstånd; dock att i sammanhang dermed lämpliga förestriifter till förekommande af missbruk meddelas.

§ 15.

Äldre af garn bundne redskap, hvilka i afseende å maskornas storlek icke öfverensstämma med hvad i denna stadga är wordet föreskrifvit, må under tillåten tid fortsarande begagnas till utgången af år 1873.

I allt öfrigt skola ovanstående bestämmelser vinna tillämpning från och med den 1 nästkommande Augusti.

Det alle, som wederbör, hafwe sig hörsamligent att efterräffa. Till yttermera wissö hafwe Vi detta med Egen hand underskrifvit och med Vårt Kongl. Sigill bekräfta lätit. Stockholms Slott den 10 Maj 1872.

C A R L.
(L. S.)

A X E L B E R G S T R Ö M.